

paa, hvorved det paagældende Slagteri altsaa skulde have gjort sig skyldigt i Smugleri. Nu siger det ærede Medlem: Man kunde blot have aktioneret mig for denne Udtalelse, saa skulde jeg have ført mit Bevis! Der kunde imidlertid for det første ikke være Tale om Aktion, da der ikke er Sigtelse mod det ærede Medlem for at have begaaet Smugleri. Der kunde kun være Tale om at give f. Eks. Direktør Ole Olsen som Formand for Fælleskontoret for Slagterierne fri Proces til at anlægge Injuriesøgmaal mod det ærede Medlem. Men det er ikke altid, at man under et Injuriesøgmaal faar den usminkede Sandhed frem. Jeg synes, at det var meget rigtigere, at jeg henvendte mig til det ærede Medlem og spurgte ham, hvorpaa han begrundede sin Paastand. Naar han vil opgive mig sine Hjemmelsmænd, vil disse blive afhørt af Politiet, og saa er der ikke Spørgsmaal om nogen Straffetrusel mod det ærede Medlem, men der er blot Spørgsmaal om at komme frem ad den mest effektive Vej til den virkelige Oplysning af Forholdet. Det synes jeg er det fornøftigste. Det, det gælder om, er at faa at vide, om saadant Smugleri er foregaaet eller ej. Det kunde være, at det ærede Medlem kunde blive dømt i en Injurieproces, fordi han ikke ved den civile Vidneførsel var i Stand til at oplyse tilstrækkeligt, og saa var Smugleriet maaske alligevel foregaaet, det kunde i alt Fald bestandig paastaas. Men ad den Vej, at man lader Politiet optage Forhør over de Hjemmelsmænd, det ærede Medlem vil opgive, kommer vi nok til Sandhedens Erkendelse. Det ærede Medlem er heller ikke uvillig til at medvirke ad den Vej, thi bortset fra aabne Breve i „Sydsjællands Socialdemokrat“, som jeg ikke tillægger nogen Betydning i denne Sammenhæng, staar jeg i et meget godt Forhold til det ærede Medlem gennem mange Aar, og han har ogsaa paa den rette Maade besvaret min embedsmæssige Henvendelse til ham. Jeg har nemlig modtaget følgende Skrivelse fra det ærede Medlem:

„Til Justitsministeriet!

I Besvarelse af det ærede Justitsministeriums Skrivelse af 2. ds. tjener, at jeg har aføsket min Hjemmelsmand nærmere Oplysning om det af mig ved et Møde i Næstved Byraad fremdragne Forhold og navnlig anmodet ham om at nævne bestemte Personer, som formentlig kan give Oplysning om den Maade, hvorpaa Flomme-Eksporten er foregaaet.

Saa snart Svar foreligger, skal Justitsministeriet modtage nærmere Underretning.

p. t. Rigsdagen, den 10. Oktober 1917.

Ærbødigst

N. Andreasen,
Folketingsmand.“

Dermed er denne Sag inde i et fuldkommen korrekt Spor. Det ærede Medlem har bedt om en Frist til at opgive sine Hjemmelsmænd. Jeg venter roligt, til disse bliver opgivet, og naar de er opgivne, gaar Sagen sin Gang paa den Maade, jeg har anset for at være den rigtige. Saa der er i Virkeligheden ikke nogen Konflikt mellem det ærede Medlem og mig, hvilket jeg er glad over.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 3die Valgkreds (N. P. Nielsen) omtalte det Arbejde, Patienterne paa Sindssygeanstalterne udfører, og de Bemærkninger, det ærede Medlem i den Henseende gjorde, skal jeg henvise til Overvejelse i den Kommission, som sidder angaaende Sindssygeanstaltnernes Forhold. — Det ærede Medlem for Vordingborg-Kredsen (Dahl) talte om, hvorledes Tyendet paa Sindssygeanstalterne er stillet, og det er rigtigt nok, naar han finder den paa Finanslovsforslaget opførte Løn for dette Tyende meget lav. Det er heller ikke den Løn, som i Øjeblikket betales, men Forholdene er jo ekstraordinære for Tiden, og man har derfor fundet det rigtigt at opføre disse Lønningers Beløb uden Hensyn til, hvad der lige i Øjeblikket betales. Men jeg skal oplyse det ærede Medlem om, at paa Sindssygehospitalet ved Vordingborg, i Viborg og i Nykøbing paa Sjælland er Gennemsnitslønnen for Tiden omtrent 300 Kr. og i Middelfart 271 Kr. Kun paa Sindssygehospitalet i Aarhus er den, som opført, 240 Kr., men der har ikke derfra foreligget nogen Anmodning om højere Løn. Lønnen for Karle er paa Finansloven for 1917—18 i Overensstemmelse med Kommissionens Indstilling ansat til henholdsvis 400—550 Kr. for almindelige Karle og 500—1,000 Kr. for Avls- og Vaskerikarle. Foruden frit Ophold paa Hospitalet og Kostpenge under Ferier faar de baade Lægehjælp og Medicin og Tyendet tillige Arbejdstøj. Jeg tror, jeg med disse Oplysninger vil have overbevist det ærede Medlem om, at Lønnen for Tyendet paa Sindssygehospitalet ikke blot er bedre, end han med Grund troede, da han havde læst Finanslovsforslaget, men at den ogsaa er saa